

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Komisja za zaszczytę od dyskryminacji — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. a) i b), art. 3 ust. 1 lit. h) i art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22) oraz art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i motywu 29 oraz art. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz.U. L 114, s. 64) oraz art. 3 ust. 5 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE — Oświadczenia dotyczące operacji unieszkodliwiania i gospodarowania odpadami (Dz.U. L 176, s. 37), a także art. 3 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE (Dz.U. L 211, s. 55) — Praktyka administracyjna polegająca na przyznaniu przedsiębiorstwu dystrybucyjnemu swobody w umieszczaniu w dzielnicach romskich liczników prądu na ulicach na słupach energetycznych na wysokości niedostępnej dla odbiorców, co uniemożliwia odbiorcom w tych dzielnicach odczyt ich licznika prądu, podczas gdy liczniki prądu są umieszczone na dostępnej wysokości poza dzielnicami romskimi — Prawo lub interes odbiorcy prądu, by mógł on regularnie kontrolować wskazania licznika prądu — Ciężar dowodu w zakresie dyskryminacji

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedstawione mu przez Komisję za zaszczytę od dyskryminacji postanowieniem odsyłającym z dnia 19 lipca 2011 r.

(¹) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța — Rumunia) — Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța — wykonanie europejskich nakazów aresztowania wydanych przeciwko Ciprianowi Vasilemu Radu

(Sprawa C-396/11) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania i procedura wydawania osób między państwami członkowskimi — Europejski nakaz aresztowania wydany w celu przeprowadzenia postępowania karnego — Podstawy odmowy wykonania)

(2013/C 86/07)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strona w postępowaniu głównym

Ciprian Vasile Radu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Constanța — Wykładnia decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1), a także art. 6 TUE i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 6, 48 i 52 — Europejski nakaz aresztowania wydany dla celów ścigania — Możliwość odmówienia przez państwo członkowskie wykonania nakazu przekazania osoby poszukiwanej z uwagi na niezachowanie Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także z uwagi na brak pełnej lub częściowej transpozycji decyzji ramowej 2002/584/WSiSW przez państwo członkowskie wydania nakazu

Sentencja

Decyzję ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienioną decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że wykonującym nakaz organom sądowym nie przysługuje możliwość odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu przeprowadzenia postępowania karnego ze względu na to, że przed jego wydaniem osoba, której dotyczy wniosek, nie została przesłuchana w państwie członkowskim wydania nakazu.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Warna — Bułgaria) — Stroj trans EOOD przeciwko Direktor na direkcija „Obzhałwane i uprawlenie na izpylnenieto” — Warna, pri Centralno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-642/11) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Prawo do odliczenia — Odmowa — Artykuł 203 — Wyszczególnienie podatku VAT na fakturze — Wymagalność — Rzeczywisty charakter transakcji opodatkowanej — Zbieżna ocena w odniesieniu do wystawcy faktury i do jej odbiorcy — Konieczność)

(2013/C 86/08)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stroj trans EOOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna, pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładania art. 203 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego — Podatek należny z powodu jego wyszczególnienia na fakturze mimo braku dostawy lub zapłaty za przedmiot faktury — Dowód faktycznego dokonania dostawy towarów — Kontrola skarbową u bezpośredniego dostawcy podatnika, która nie doprowadziła do korekty podatku

Sentencja

1) Artykuł 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

— podatek od wartości dodanej wyszczególniony przez podmiot na fakturze jest należny od tego podmiotu niezależnie od tego, czy transakcja opodatkowana rzeczywiście miała miejsce;

— z okoliczności, iż organ podatkowy nie skorygował zadeklarowanej wysokości podatku od wartości dodanej w korygującej decyzji podatkowej skierowanej do wystawcy faktury, nie można wywodzić, że organ ten uznał fakturę za odpowiadającą rzeczywistej transakcji opodatkowanej.

2) Zasady neutralności podatkowej, proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie udzieleniu odbiorcy faktury odmowy prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z powodu braku rzeczywistej transakcji opodatkowanej, nawet jeżeli korygująca decyzja podatkowa skierowana do wystawcy faktury nie nakazywała korekty zadeklarowanego podatku od wartości dodanej. Jednakże w razie uznania, iż transakcja nie miała rzeczywiście miejsca, w związku z działaniami bezprawnymi lub nieprawidłowościami popełnionymi przez wystawcę faktury lub na wcześniejszym etapie obrotu w stosunku do transakcji powoływanej jako podstawa prawa do odliczenia, należy ustalić na podstawie obiektywnych okoliczności i bez wymagania od odbiorcy faktury podejmowania czynności sprawdzających, które nie są jego zadaniem, że odbiorca ten wiedział lub powinien był wiedzieć, iż transakcja wiąże się z naruszeniem przepisów o podatku od wartości dodanej, co ustalić powinien sąd odsyłający.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna — Bułgaria) — ŁWK — 56 EOOD przeciwko Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Sprawa C-643/11) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Zasada neutralności podatkowej — Prawo do odliczenia — Odmowa — Artykuł 203 — Wyszczególnienie podatku VAT na fakturze — Wymagalność — Rzeczywisty charakter transakcji opodatkowanej — Zbieżna ocena w odniesieniu do wystawcy faktury i do jej odbiorcy — Konieczność)

(2013/C 86/09)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ŁWK – 56 EOOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyłnenieto” — Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego — Dowody wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego — Praktyka organów skarbowych polegająca na odmowie odbiorcy podlegających opodatkowaniu towarów prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego, z powodu braku istnienia dokumentów poświadczających faktyczne dokonanie dostawy, mimo stwierdzenia wymagalności podatku po stronie dostawcy

Sentencja

1) Artykuł 203 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że:

— podatek od wartości dodanej wyszczególniony przez podmiot na fakturze jest należny od tego podmiotu niezależnie od tego, czy transakcja opodatkowana rzeczywiście miała miejsce;

— z okoliczności, iż organ podatkowy nie skorygował zadeklarowanej wysokości podatku od wartości dodanej w korygującej decyzji podatkowej skierowanej do wystawcy faktury, nie można wywodzić, że organ ten uznał fakturę za odpowiadającą rzeczywistej transakcji opodatkowanej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 17.3.2012.